

КОЗАЦЬКІ ПІСНІ ДНІПРОПЕТРОВЩИНИ

Історія Дніпропетровщини нерозривно пов'язана із запорізьким козацтвом, адже п'ять із восьми запорізьких січей (Томаківська, Базавлуцька, Микитинська, Чортомлицька й Підпільнянська) розташовувалися на території нашої області.

Козацькі традиції проявляються на нашій землі практично в усьому: в побуті, поведінці, у мистецтві.

Козацькі пісні виникли в епоху активної діяльності українських козаків та пов'язані своїми сюжетами з козацькою добою. Кожен куплет таких пісень має велику тривалість у часі, зумовлену повільним темпом і наявністю розспівів між складами тексту. Виконавці також називають їх «протяжними піснями». У козацьких піснях не оспівується насильство чи ненависть до ворогів. Навпаки, пісні, пов'язані з війною, говорять про її трагізм, про горе близьких, що втратили рідних. Велика частина козацьких пісень присвячена любовним стосункам козака й козачки. Це робить козацькі пісні універсальними для виконання як чоловіками, так і жінками.

Козацькі пісні виконуються без супроводу музичних інструментів. Винятком є пісні, що належать до репертуару кобзарів-бандуристів, які виконуються соло.

На Дніпропетровщині носіями козацьких пісень визнані: ансамбль «Знахідка» (м. Жовті Води), ансамбль «Богуславочка» (с. Богуслав Павлоградського району), ансамбль «Першоцвіт» (с. Кочережки Павлоградського району), ансамбль «Криниця» (м. Підгородне Дніпровського району). Наразі у носіїв народного співу з'явилося чимало послідовників. Козацькі пісні вже лунають у виконанні юних співаків.

1. Стоїть козак на чорній кручі,
В задумі буйна голова.
Рядом дівчина чорноброва,
В неї розплетена коса.

2. Повій вітер, вітер буйний
Зайшлося серце від жалю
А козак їде на чужбину,
Лишає дівчину одну.

3. Ой куда їдеш від'їжджаєш
Нещасна доленька моя
На кого мене покидаєш,
Для кого чорная коса.

4. Ой, Галю, серце рибка моя
Я їду в дальніє(ї) края
Та й за країну нашу рідну
Владнаю шаблю і коня.

